

Fons aquæ salientis in vitam æternam.

✠ Lécctio sancti Evangélii
secúndum Ioánnem

4, 5-15.19b-26. 39a. 40-42

In illo témpore:

- ⁵ Venit Iesus in civitátem Samaríæ,
quæ dicitur Sichar,
iuxta prædium, quod dedit Iacob Ioseph filio suo;
- ⁶ erat autem ibi fons Iacob.
Iesus ergo fatigátus ex itínere
sedébat sic super fontem;
hora erat quasi sexta.
- ⁷ Venit múlter de Samaría hauríre aquam.
Dicit ei Iesus:
«Da mihi bíbere»;
- ⁸ discipuli enim eius abierant in civitátem,
ut cibos émerent.
- ⁹ Dicit ergo ei múlter illa Samaritána:
«Quómodo tu Iudæus cum sis,
bíbere a me poscis,
quæ sum múlter Samaritána?».
- Non enim coutúntur Iudæi Samaritánis.
- ¹⁰ Respóndit Iesus et dixit ei:
«Si scires donum Dei
et quis est, qui dicit tibi:
“Da mihi bíbere”,
tu fórsitan petísses ab eo
et dedíset tibi aquam vivam».
- ¹¹ Dicit ei múlter:
«Dómine, neque in quo háurias habes,
et púteus altus est;
unde ergo habes aquam vivam?
- ¹² Numquid tu maior es patre nostro Iacob,

qui dedit nobis púteum,
et ipse ex eo bibit
et filii eius et pécora eius?».

¹³ Respóndit Iesus et dixit ei:

«Omnis, qui bibit ex aqua hac, sítiet íterum;
¹⁴ qui autem bíberit ex aqua, quam ego dabo ei,
non sítiet in ætérnum,
sed aqua, quam dabo ei,
fiet in eo fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam».

¹⁵ Dicit ad eum múlier:

«Dómine, da mihi hanc aquam,
ut non sítiam neque véniam huc hauríre.

[16-19a]

^{19b} Dómine, vídeo quia prophéta es tu.

²⁰ Patres nostri in monte hoc adoravérunt,
et vos dícitis quia in Hierosólymis est locus,
ubi adoráre opórtet».

²¹ Dicit ei Iesus:

«Crede mihi, múlier,
quia venit hora
quando neque in monte hoc neque in Hierosólymis
adorábitis Patrem.

²² Vos adorátis, quod nescítis;
nos adorámus, quod scimus,
quia salus ex Iudæis est.

²³ Sed venit hora, et nunc est,
quando veri adoratóres
adorábunt Patrem in Spíritu et veritáte;
nam et Pater tales quærit, qui adórent eum.

²⁴ Spíritus est Deus,
et eos, qui adórant eum,
in Spíritu et veritáte opórtet adoráre».

²⁵ Dicit ei múlier:

«Scio quia Messías venit — qui dícitur Christus —;
cum vénerit ille,

nobis annuntiábit ómnia».

²⁶ Dicit ei Iesus:
«Ego sum, qui loquor tecum».

[27-38]

^{39a} Ex civitáte autem illa
multi credidérunt in eum. ^[39b]

⁴⁰ Cum veníssent ergo ad illum Samaritáni,
rogavérunt eum, ut apud ipsos manéret;
et mansit ibi duos dies.

⁴¹ Et multo plures credidérunt propter sermónem eius;

⁴² et mulíeri dicébant:

«Iam non propter tuam loquélam crédimus;
ipsi enim audívimus
et scimus quia hic est vere Salvátor mundi!».

Verbum Dómini.